19266

Библиотека [illegible]

Година I. Варна, 12 априлъ 1921 год. Брой 10.

ДОБРУДЖАНСКИ ВѢСТИ

Излиза седмично.

АБОНАМЕНТЪ:
Годишно . . 40 лева
6 мѣсеца . . 25 „

Редакция и Администрация
Д-во „Добруджа“
[illegible] Варна.

Телефонъ № 294. ОРГАНЪ НА ДРУЖЕСТВО „ДОБРУДЖА“ ВЪ ГР. ВАРНА. Единъ брой 1 левъ

Обявления: на кв. см. официални по 1.50 лв. търговски по 1 лв. Годежни, вѣнчални, некролози, панахиди и благодарности по 30 лв. Всичко прѣдплата.

НИВА ОБЯВА НИВА

20 ДЕКАРА

се продава въ землището на с. ГАЛАТА на много износна цѣна.

Споразумѣние редакцията

УМОПОМРАЧЕНИЕ.

Слѣдъ IV Великъ Добруджански съборъ, нашето дѣло влѣзе въ рѫцѣ неопитни дори фатални. Докато по-рано то будеше интересъ у всички и прѣдставляваше сила — днесъ то замира въ некадърни рѫцѣ, които не вдъхвата никому вѣра. Болнитѣ амбиции и глупавитѣ постѫпки на водачитѣ ни отсраниха, отблъснаха всичко интелегентно и здравомислящо вслѣдствие на което дѣлото зарѣя и замрѣ.

Прѣди Шуменския съборъ Изпълнителниятъ комитетъ фактически бѣ изчезналъ, никакви признаци на животъ не даваше. В-къ „Добр. Знаме“, слѣдъ като вика извѣстно врѣме — пари, пари и пакъ пари, който не плаща пари е прѣдатель и пр... заглъхна. Бѣжанцитѣ сити на горѣщи позиви (само за пари), не обрѣщаха внимание вече на него. Не говоримъ за спиването му. Статиитѣ на публициста — банкеръ. Д-ръ Пачевъ съ своя жаръ, стилъ и съдържание могатъ да бѫдатъ украшение на колонитѣ и на зап. европейскитѣ вѣстници, стига да има кой да ги прѣвежда.

Но кой ги събуди отъ сладкия сънь, въ който се бѣха унесли? Кой ги повика отново на сцената? — Църковно-народния съборъ. Радѣтелитѣ на добруджанската кауза се събудиха, потриха очи а послѣ рѫцѣ и си казаха: — Докато е врѣме да ударимъ по една телеграма и етого V съборъ — тамъ, по обичай старъ, ще ни изберат и ще ги разпуснемъ.

Че работата е била така сѫдимъ отъ факта, че тия господа (Вичевъ+Пачевъ) се явиха съвсѣмъ неглиже, безъ редовенъ отчетъ, безъ програма, безъ уставъ безъ бюджетъ и пр. Всичко скърпено на бърза рѫка; колкото да го има да оформятъ избора си и да си отидатъ.

Че тия господа дойдоха въ Шуменъ само да се избиратъ, но не и да вършатъ работа, свидѣтелствува телеграмата съ която съобщаваха избирането си единъ день по-рано прѣди избора и която телеграма ще помѣстимъ въ факсимиле, когато му дойде врѣмето.

Самитѣ делегати не бѣха подготвени, защото дневния редъ на конгреса бѣ съобщенъ нѣколко дни прѣди събора; нищо не наредено, нищо не обмислено; дружествата едва успѣха да изберат делегатитѣ си. А тамъ въ конгреса . . . — пометенъ ще остане бюджета скърпенъ за нѣколко минути! Бюджетъ отъ 218,000 лв! За честьта на делегатитѣ въздържаме се да изнесемъ и други факти. Всички независими, безпристрастни и здравомислящи се възмутиха.

По тия именно причини нашето дружество рѣши да работи самостоятелно до VI съборъ. Това го налага нашата съвѣсть и честь на общественици, които служатъ на една света кауза, както и нуждата да се тури редъ въ това нетърпимо положение.

Дружеството ни мотивира обвиненията си въ 9 точки спрѣмо върховното управително тѣло и заживѣ своя организационенъ животъ.

Д-ръ Вичевъ и Пачевъ, намѣсто да излѣзатъ и дадатъ обяснения и да оборятъ и отхвърлятъ обвиненията, почнаха, по единъ най недостоенъ за тѣхъ начинъ, да чернятъ членоветѣ ни. Напослѣдъкъ се нахвърлиха съ такъвъ бѣсъ и умраза върху двама, че тѣ сѫ принудени да имъ затворятъ устата чрѣзъ сѫда.

Цѣльта имъ стана ясна и за най-голѣмитѣ и най-заблуденитѣ имъ привърженици. Не чрѣзъ клѣвети и интриги трѣбва да излизатъ господата отъ „Св. Троица,“ защото това е признакъ на слабость, безсилие. Приемитѣ съ които си служатъ говорятъ, какво умопомрачението ги е напълно завладѣло. Въ жаждата си за мъсть, тѣ се самозабравятъ, забравятъ и мѣстото което заематъ и по тоя начинъ ставатъ противни и на привърженицитѣ си.

Ние ги съжеляваме, защото неможемъ да си обяснимъ какъ единъ нормаленъ човѣкъ, може, отъ една страна да говори за благоразумие и помирение, а отъ друга страна да върши обратното и то въ най-силна форма. Говорятъ за моралъ, а събиратъ разни анонимни писма, клеветничатъ по най-доленъ начинъ за този или оногози и то само за това, че не имъ рѫкоплѣскалъ въ конгреса и си позволилъ да критикува дѣлата имъ.

Монополизирали добруджанското дѣло, г-дата, види се, искатъ да монополизиратъ и мисъльта на всички по това дѣло.

Върхътъ на цинизма и самозабравата у тия г-да стигна кулминационната си точка. Вичевъ излиза съ експозе а Пачевъ, за да не остане назадъ, съ отворено писмо (чакаме телеграми, сега е тѣхния редъ) — да докажатъ . . . Какво? — че свещеникъ Икономовъ, който не се съгласилъ да имъ се прѣдаде сумата, за която тѣ вечъ редъ рѣшения и резолюции сѫ изтръгнали отъ съвѣтъ и конгреси, е цѣлъ шпионинъ и всецѣло въ услуга на Ромѫния и че въ ромѫнския в-къ Dobrodjea Juna, а може би и другитѣ се пишело отъ него и отъ нѣкой си ромѫнски офицеръ съ когото свещеника се е нѣкога срѣщалъ.

Подчертаваме, слѣдъ като изчерпиха всички срѣдства за да го компрометиратъ да го уволнятъ и отстранятъ рѣшиха се и на най-недостойното — публичната клевета за която членоветѣ ни ще дирятъ удовлетворение чрѣзъ сѫда.

Споредъ Вичевъ & Пачевъ всички сѫ мързелии, лоши, измѣнници, шпиони и пр. (изъ декларацитѣ имъ въ конгреса) тѣ за това имали дѣло, цѣла папка.

Е добрѣ г-да, — вашата папка се отвори и . . . ще ви изправи прѣдъ сѫда.

Ако и ние по сѫщия начинъ отворѣхме папки и дѣла и запѣемъ вашата пѣсень ще изтекатъ години, а свѣта ще се погнуси и дѣйствително гнусно е да се свѣтотатствува съ едно благородно дѣло.

Питаме ви; — кому служите съ долнитѣ си интриги? На каузата ли? — Въ никой случай! Тогава? — Опомнете се. Българското общество е сито на такива разпри, а бѣжанцитѣ съ прѣзрѣние гледатъ на истеричнитѣ ви крѣсъци.

Ако сте хора, трѣзвени и способни, покажете дѣлата си но не и само зѫбитѣ и злобата си. Карате ни да ви изнесемъ кирливитѣ ризи; — кому сѫ тѣ нужни?

Ако сте толкова честолюбиви защо не прочетохте акта на финансовия инспекторъ въ събора — както сте му и обѣщали, за да видимъ смѣткитѣ ви? Защо не се явихте съ надлежно завѣрена отъ контр. комисия равносмѣтка въ събора?

Вий криете дѣлата си а приканвате дружествата отъ Кеманларъ, Балбунаръ и Шуменъ, които ви виждатъ отъ конгресъ на конгресъ и които идватъ при васъ не да ви търсятъ отчетъ а да чуятъ нѣщо ободрително, да ви сдѣйствуватъ до откриемъ кирливитѣ ви ризи. Много наивни ни считате като прѣдприемате тая маневра.

Ние сърдечно апелираме, не къмъ васъ, защото сте непоправими, къмъ вашитѣ приятели, ако ги има нѣкѫдѣ, да ви напомнятъ дѣ сте и какво сте, защото изглежда съвсѣмъ объркахте пусулата.

Бива ли такова умопомрачение?! Бива ли върховно управително тѣло (Sic!) да върши такива щуротии?!

СВОБОДНА ТРИБУНА.

Д.

Днешната карта на свѣта.

Балканската война отъ 1912—13 год. и всесвѣтската война отъ 1915—18 г. прѣдизвикаха голѣма промѣна въ политическитѣ граници на сѫществуващитѣ държави въ Европа и колониалнитѣ владѣния въ Азия Африка и Океания.

Индустриалната и въ послѣдствие търговска конкуренция на великитѣ сили отъ Европа, Азия и Америка доведе свѣта до катострофалната всесвѣтска война, въ която Балканската не бѣше нищо друго, освѣнъ встѫпление — прологъ.

Въ тази война за икономически облаги забъркаха националнитѣ си вѫжделения редица дребни народчета. Национално обособяване бѣ вѫдицата о която се тѣ хванаха и затриха подъ такта на музиката на голѣмитѣ индустриални държави, които искатъ завладѣване на пазаритѣ, избутване и затрънане на противницитѣ конкуренти.

Отъ щастливия успѣхъ на побѣдителитѣ дребнитѣ търсѣха да обединятъ своитѣ сънародници, да излѣзатъ на море или да спънатъ нѣкои малки свои съсѣди въ напрѣдъка имъ, а голѣмитѣ — да отпѫдятъ конкурентитѣ си отъ пазаритѣ, да ги лишатъ отъ изворитѣ на сурови продукти, да спратъ развоя на индустрията имъ, да ги сломятъ икономически.

Прѣзъ врѣме на боеветѣ, покрай свѣткането на ножоветѣ и гърмежа на топоветѣ, виждаха се и свѣтканията на хубавитѣ думи, култура, цивилизация, хуманность, но явно кухи, празни. Видя се дори една дълга свѣткавица, състояща се отъ *14 бръчки*, — сапунени мѣхури — върха на справедливостьта.

Свърши се войната. Цѣлиятъ свѣтъ чакаше да се събере **всесвѣтска конференция**, която да помири воюющитѣ и въздаде всѣкиму неговото. Вмѣсто това, събра се **конференция на побѣдителитѣ** и, понеже нѣмаше кой да я въздържи въ дѣлата ѝ, чърта, прави каквото иска, рѣза и раздава комуто каквото пожела. Нека не се вижда никому чудно, че въ мира отъ 1918 г, току рѣчи въ никоя отъ точкитѣ му не се види прокарано нѣщо отъ 14-тѣ точки на Уйлсона. Зеръ хората за точки се биха! И ако самъ Уйлсонъ ги съчини и пусна въ ходъ, то това не бѣше само едно ново американско орѫжие въ борбата! Култура, цивилизация, хуманность — празни приказки. Гдѣто е имало борба, кръвь, жъртви несмѣтни, тамъ има само побѣдители и побѣдени. Тамъ точкитѣ мълчатъ, за да се чуе гласа на побѣдителя — унищожение на противника не за день два, а за винаги. — На ротивника не бива да му се дава възможность да се съвземе, когато и да било. А това ще се постигне, като се разсипе економически, като се окастри териториално до неузнаваемость.

Свѣтовната карта днесъ не прѣдставлява друго, освѣнъ приложение принципитѣ на побѣдата.

Германия е окастрена отъ всички страни, отъ къмъ Шлезвигъ Холщайнъ за смѣтка на Дания; Малмеда — за смѣтка на Белгия; Франция си взема Елзасъ — Лотарингия; Шлезия, Позенъ, Кулмерландъ и Данцигъ — за смѣтка на Полша. Австрия е сведена въ областьта на сѣвероизточнитѣ Алпи, като всичко друго отъ нея е напарчено: една часть сведено въ самостойни държави, а друго — съ милиони обречени на ново робство, което кара заробенитѣ хиляди пѫти да съжеляватъ за Леля Австрия.

България не само, че не обедини къмъ себе си Македония, Тракия и Добруджа, за което обединение пожертвува и народа и себе си, но остана окастрена и въ старитѣ си територии, като загуби Южна Добруджа, загуби земи въ Кулско, Царибродско и Радомирско.

Турция биде осѫдена да бѫде курбанъ, отъ който да хапнатъ всички велики и малки сили побѣдителки. Лишена отъ европейскитѣ си владѣния, освѣнъ Цариградъ, тя биде смалена до неузнаваемость въ Азия, като ѝ се отнеха Арабия, Месопотамия, Палестина, Сирия, Армения и Смирна и биде сбутана въ Анадола да сѫ оплаква днитѣ и служи за съжаление отъ страна на мохамеданскитѣ народи.

Бунтоветѣ и въстанията въ Месопотамия, Сирия, Арабия, Смирна и другадѣ говорятъ достатъчно за благодарностьта на мохамеданитѣ отъ новото владичество.

Колко хиляди пжти съжеляватъ за него к българитѣ отъ Македония и Тракия и какъ биха желали да се върнеше нѣкакъ Турция у тѣхъ!

Побѣденитѣ, въ тая нови географически граници, които не отговарятъ нито на етническитѣ имъ разширения, нито на економическитѣ условия за животъ, сж разгромени за винаги.

Германия загубва отъ своята европейска територия 96500 кв. километра съ едно население 8,607,000 жители. Тази териториална загуба води слѣдъ себе си економическа. Отнетитѣ области сж произвеждали: 61 мил. тона вжглища, $28^1/_2$ милиона желѣзна руда, (отъ 36 мил. т. общо производство) 1 мил. тона калай, 20 мил. тона картофи и др. А загубата на колониитѣ лиши германската индустрия отъ най-главното — сурови материали.

Австрия, въ тия си граници, загубила всичко, за да се прѣвърне въ единъ крюпелъ, безъ ржцѣ и крака, осжденъ да умрѣ, ако не днесъ, утрѣ безъ друго.

Австрия е невъзможна като самостойна държава, но не й се разрѣшава да се присъедини и къмъ Германия, макаръ да е съставена отъ чисти нѣмци. Лишена отъ земедѣлческо производетве, тя е осждена свръхъ всичко и на гладна смърть.

България, слѣдъ осуетяването на нейното народно обединение, биде сгѣснена до обезформяване, отцѣпена отъ Бѣлото море и лишена отъ естествения пжть за нейната търговия, за да се постави въ економическо подчинение на Гърция, която винаги да има пръстъ, чрѣзъ Бѣломорския брѣгъ и Дарданелитѣ, въ екомноническия й животъ.

Прибавеното подъ всичко и разгоненето население отъ Тракия, Македония и Добруджа, което възлиза на стотини и стотини хиляди — може да си прѣдстави човѣкъ съ колко трудности има да се боря едно правителство въ България, което желае да въведе редъ, да цѣри ранитѣ отъ войнитѣ и да бжде добъръ платецъ.

Економическиятъ разгромъ на Турция е очевиденъ за всѣкиго. Тя едва ли знае коя область е нейна и коя не и тепърва трѣбва да воюва, за да възстанови господството си въ бившитѣ свои провинции, кждѣто нѣма нито гръцко, нито английско, нито френцузко, нито италианско население, а само мохамедани, недоволни отъ „покровителството“ на европейцитѣ.

Побѣденитѣ държави отъ бившия централенъ съюзъ не плащатъ грѣховетѣ си само съ териториалното окастрюване и осакатяване; тѣ трѣбва да плащатъ и цѣла планина отъ милиарди на побѣдителитѣ, които тѣ да си подѣлятъ въ разни проценти. А то е равносилно съ това, да се лишатъ побѣденитѣ отъ всѣка помисль за животъ, за култура, за цивилизация и човѣщина; да се прѣвърнатъ въ староврѣмски роби и ако имъ се ще, хачъ да не живѣятъ, защото прѣчатъ на щастието на побѣдителя.

Плебисцитъ въ Горна Силезия.

На 20 III 1921 год. е произведенъ плебисцитъ въ Горна Силезия, за да се даде възможность на населението да опрѣдѣли сждбата и принадлежността си. Дадени сж 680,000 гласове за Германия и 470,000 гл. за Полша. Слѣдъ това изразяване народната воля, ще видимъ кои земи ще останатъ подъ полска власть и кои ще се върнатъ на Германия.

Защо този принципъ на плебисцитно самоопрѣдѣление не се приложи и спрѣмо Македония, Добруджа и Тракия? Голѣмитѣ побѣдени се удостояватъ съ плебисцитъ, а ние малкитѣ сме осждени на вѣчно робство, или смърть.

Нашитѣ побѣдители ни дадоха пълна плячка на своитѣ сътрудници въ завоевателното дѣло, но ние нѣма да прѣстанемъ да викаме и посѣгаме къмъ правдата и справедливостьта, до като измрѣмъ до единъ.

Добруджанецъ.

Положението въ Добруджа.

Пишатъ ни отъ Силистренско: — Надали днесъ по лицето на земята, има хора въ по окаянно по несносно положение отъ насъ. Положението на българина въ Добруджа, съ малки изключения

е опова на робитѣ живѣли прѣзъ епохата на Великата Римска Империя. Ромжнитѣ, види се за да докажатъ че дѣйствително сж внуци на римляннитѣ; упражняватъ тѣхната правова система, като сжщеврѣменно използуватъ и модерни способи за унищожението на тия тѣхни роби. Древнитѣ римляни виждаха полза отъ роботѣ и пазяха живота имъ. Днесъ тѣхнитѣ внуци,

не виждатъ никаква полза и систематически

и разсипватъ българина въ Добруджа.

Завѣта на Петръ Карпа — да не остане камъкъ върху камъкъ отъ българското, кждѣто стжпи ромжнски кракъ — се изпълнява по артистиченъ начинъ отъ сънародницитѣ му.

Днесъ нѣма българско сѣмейство въ Добруджа, което да нѣма прогоненъ или затворенъ свой членъ.

Останалитѣ, обезличени, тласкани отъ капризитѣ

водятъ животъ, който можете да наречете всѣкакъвъ, но само не и човѣшки. Селянитѣ особено не сж господари на врѣмето и имота си. Всѣка минута може да бждешъ повиканъ на Corvada (ангария). За частнитѣ ти работи, не те и запитватъ. Гарнизонитѣ дошли да разгонятъ шайкитѣ правятъ свойтѣ прогулки и ядатъ кокошкитѣ и агнетата на селянина.

Правителството на мѣсто да се вслуша въ трѣзвитѣ гласове които се обаждатъ тукъ и тамъ, — да се даде свосна управа — съ засили надзора върху българското население. То дава все по-голѣми и по-голѣми авантажи на фанатизиранитѣ шовинисти които съ отровния си духъ отдалечаватъ българина отъ ромжнитѣ.

Нѣщо по-вече, тия новоизникнали общественици изъ Добруджа; безъ изборъ на срѣдствата нахвърлятъ отдѣлнитѣ националности една върху друга. Създаватъ и поощряватъ дрязги между турци и българи, ромжни и българи арменци и българи и пр. дрязги, въ които винаги българина бива виновния. Така напр. в-къ „Dobrodjea Juna“ завчера излѣзна трауренъ. Нѣкой си г-нъ Delaistru лѣе крокодилски сълзи за бѣдното и измжчено, турско, ромжнско, гръцко население и ги приканва заедно съ геротѣ отъ Марашещъ и Марашти да смажатъ главата на звѣра.

Ако г-нъ Delaistru би дошелъ между населението за което говори, щѣше да види кой страда отъ шайкитѣ най-много и намѣсто да плаче и да се черни, да бълва огънь и жупелъ върху всичко българско, вѣрвамъ, ако има капчица съвѣсть, щѣше да говори на другъ езикъ. Най голѣмитѣ прѣстжпници сж отчаяннитѣ шовинисти, които съзнателно култивиратъ умразата между отдѣлнитѣ народности въ Добруджа а най-много между ромжни и българи.

За да има миръ и редъ, тия хора трѣбва да се изчистятъ отъ тамъ.

Иначе, тѣ ще продължатъ провокацитѣ нобира и ако още не е дошелъ, ще докаратъ ада на земята.

Дрѣстъръ.

За бѣжанцитѣ.

Избранитѣ въ общото на 3 т. м-цъ събрание на бѣжанцитѣ 12 души строителна комисия въ първото си засѣдание на 5 того, слѣдъ като си избрали прѣдседатель свещ. П. Икономовъ, подпрѣдседатель, Юрданъ Мирчевъ и секретарь М. Димитровъ, пристжпили къмъ работа. Размѣнили сж се мисли по какъвъ начинъ да се дѣйствува за поскорошното постройване на жилища върху отпуснатитѣ отъ общината мѣста.

Начертало се планъ за дѣйствие и започнали постжпкитѣ прѣдъ респективнитѣ дружества и банки.

Въ второто си засѣдание сж делегирали прѣдседателя и инжинеръ х. Стояновъ, Юр. Мирчевъ и В. Петровъ, да влѣзатъ въ прѣговори съ банки и строителни дружества и имъ поискатъ оферти.

До сега сж въ прѣговори съ три дружества и двѣ банки.

Вѣроятно идущата седмица ще свикатъ всички бѣжанци на общо събрание за да изложатъ резултатитѣ отъ тѣхнитѣ постжпки и започнатъ работа.

Конвенция за иновѣрнитѣ и инородни малцинства въ Ромжния.

Договоръ между главнитѣ велики съюзени и сдружени сили и Р-ния.

(Продължение).

Чл. 8. Всички ромжнски поданици, безъ разлика на раса, езикъ и религия, сж равни прѣдъ закона и се радватъ на едни и сжщи граждански и политически права.

Различието на вѣрата или изповѣданието не може да лиши нито единъ ромжнски гражданинъ отъ възможностьта да се ползува отъ гражданскитѣ и политически права, включително и съ правото, да бжде приеманъ на обществени служби и почести и да упражнява различни професии и занятия.

Не може да се издаватъ никакви ограничителни мѣрки противъ правото на всѣки ромжнски подданикъ, свободно да се ползува отъ който и да било езикъ, било въ частнитѣ си или търговски отношения, било въ религиозната область, било въ печата или публикацитѣ отъ всѣкакъвъ характеръ, било въ публичнитѣ събрания.

Безъ да се гледа на установяването отъ ромжнското правителство на единъ официаленъ езикъ, ще се правятъ всички надлежни улеснения на ромжнскитѣ подданици, които не говорятъ ромжнски, за да си служатъ съ своя собственъ езикъ — било устно, било писменно — прѣдъ сждилищата.

Чл. 9. Ромжнскитѣ подданици отъ етническитѣ, религиозни или езикови малцинства ще се радватъ на сжщото третиране, сжщитѣ гаранции — юридически и фактически — както и другитѣ ромжнски поданици; тѣ ще се ползуватъ съ равни права да основаватъ, управляватъ и контролиратъ — на свои срѣдства — благотворителни, черковни или обществени институции, училища и други възпитателни заведения, съ право да си служатъ съ своя собственъ езикъ и да изповѣдватъ свободно своята религия.

(Слѣдва)

Изъ цѣлия свѣтъ.

Видни икономисти твърдятъ, че най-малко 5 милиона германци се готвятъ да напуснатъ отечеството си и да заминатъ за Съединенитѣ Щати и Мексико, като най-главна причина за емиграцията, смѣтатъ военнитѣ данъци и данъцитѣ върху прихода.

Споредъ доклада на бюджетарната си комисия, Франция е похарчила прѣзъ врѣме на войната 218 милиарда и 541 милиона франка.

Ново срѣдство за война.

Въ военнитѣ химически лаборатории на Съед.-Щати, била открита една особенна течность, отъ която само три капки върху човѣшката кожа сж въ стояние да го убиятъ.

Тоя отрова може да се пр ка отъ аеропланнитѣ поср ствомъ специални тржби дъждъ който унищожава вс ко живо.

Това е послѣдната дума изобретенията за изтрѣбление хората.

Най-голѣмъ амфитеатр

Въ Ню-Йоркъ ще бжде строенъ най-голѣмия въ свѣ амфитеатръ. Сградата ще бира 75,000 зрители и ще ма една площь отъ 10 декар

ХРОНИКА

Поради липса на мѣс списъка на бѣжанцитѣ, които се отпуща мѣста, тава за идущия брой.

Подъ сждъ. Явяваме, че писаното по адресъ на пр седателя на д-твото ни Д Ст. Маргинъ въ броеве 47 48 на в-къ „Добруджанс Знаме.“ Г-нъ Маргинъ търси удовлетворение чрѣзъ с да отъ авторитѣ Д-ръ П. В чевъ и Др. Пачевъ.

Бѣжанецътъ Цоню Фил повъ отъ гр. Кюстенджа п вѣрвалъ на амнистията, коя ромжнитѣ за 9, или 10 п вече даватъ, си отишелъ. О съ слизането му на пристан щето билъ обграденъ отъ стр жа и откаранъ въ участъ Отъ кждѣто съ голѣми мол и рушевети, близкитѣ му пѣли да го извадятъ. Сега е би въ кжщи, но пазенъ пакъ от стража.

Това ли е „широката“ н амнистия?

Комисията за бѣжанцит въ гр. Варна разполага бракувано войнишко облѣк (шинели и куртки). Бѣднит бѣжанци отъ Добруджа, Трак и Македония, слѣдъ като с снабдятъ съ свидѣтелство материалното си положение, се явятъ въ бившето бюро бѣжанцитѣ и получатъ отъ то ва облѣкло.

Данъка върху общия доходъ и бѣжанцитѣ. Министерството на Вжтрѣшнитѣ работи съ окржжно № 1363 отъ 26 III т. г. нарежда до околийскитѣ началници въ царството, да съблюдаватъ чл. 2 отъ закона за данъка върху общия доходъ, който гласи: **Съ данъкъ върху общия доходъ се облагатъ само ония лица, които сж живѣли въ царството поне една година.** Затова бѣжанцитѣ отъ Добруджа, Тракия и Македония не подлежатъ на облагане съ казания данъкъ, ако не сж живѣли една година въ царството.

Отъ другитѣ данъци, като: данъкъ занятие, данъкъ върху сградитѣ и пр. не се освобождаватъ, изключая имотитѣ, които имъ се даватъ съгласно закона за заселване бѣжанцитѣ и обезпечаване поминъка имъ.

ПРОДАВА се мѣсто 300 кв. метра по продължение на ул. Миладиновска площадь на жгълъ кв. № 524 № 4. Споразумѣние Варненски Висшъ Педагогически курсъ.